

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

JENS TUMMAS NÆS

Dasarí í sólini er akkurát eg...

SIGUR **JENS TUMMAS NÆS**, SUM ELSKAR **RÆST** KJØT OG AT GERA MAT **SJÁLVUR**. HANN **LURTAR** MEST EFTIR **ROCK 'N' ROLL**, MEN DÁMAR **NÆSTAN** ALLAN **TÓNLEIK** – OG SO **HYGGUR** HANN IKKI EFTIR **NØKRUM** BESTEMTUM Í **SJÓNVARPINUM**, MEN DÁMAR **VÆL** NCIS

Hvat er títt starv?

Miðlateknikkari og vertur.

Hvat er tað besta við starvinum?

Allar tær smáu avbjóðingarnar í gerandiddegnum – og tær eru nógvar.

Nervar dead-line teg?

Ja og nei.

Er tú til hund ella kettu?

Hværki.

Hvønn tónleik dámar tær best?

Fyri tað mesta Rock 'n' Roll, men mær dámar allan tónleik.

Hvat ger teg í góðum lag?

Láturin frá konuni og børnunum.

Hvat ger tú í frítíðini?

Hvat? Frítíð? Hvat er tað? Nei tvætl... Eg royni at gera mær kjallaran lidnan til brúks. Annars verður familjan raðfest ovarliga.

Ferðast tú í egnum landi?

Ja.

Er tú til aktiva feriu ella vil tú sleikja sól á strondini?

Dasarí í sólini er akkurát eg.

Hvørjum hyggur tú eftir í sjónvarpinum?

Ikki nøkrum bestemtum, men mær dámar væl NCIS.

Hvussu eru tínir matvanar?

Eg ansi ov illa eftir hvat eg eti, tíverri.

Hvat er tín lívrættur?

Stokt ræst kjøt er eitt tað besta eg fáí.

Dámar tær at gera mat sjálvur?

Ja, sera væl.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

Beint nú »Home Recording for dummies«.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Gravarófriður

Óføra skilagott uppskot hatta um hópgravir úti í Grøv.

Tað hevur annað og meira uppiborið enn bara gravartøng.

Púra beint at gangnýta plássíð, so meira byggilendi verður, nú fólkatálið minkar alla tíðina úr vøggju í grøv.

Nógvy tey flestu ræðast einsemi, ella heldur tað at vera einsamøll. Tora ikki bara at vera saman við sær sjálvari ella sær sjálvum.

Ókey, hjún í somu grøv.

Grøv nummar 13 double up: grøv nummar 26.

Og teir harðastu í náttarlív-inum í útjaðaranum fáa eina nýggja hótan at spæla sær við: »heldur tú ikki kjaft boynt nú, endar tú twelve feet under!«

Hatta við tveimum í somu grøv er tó ikki ein føroysk uppfinning. Hatta er roynt fyrr, ofta fyrr, við fleiri enn einum í somu grøv.

Aðra staðni brúka tey eisini somu grøv fleiri ferðir, kalla tað endurnýtslu, um tú vilt. Tá líkið hevur ligið har í 30 ár ella so, er tíðin farin, leigumálið uppsagt, onkur annar ella onkur onnur skal inn, ella niður.

Upp við tí gamla, niður við tí nýggja.

Í aldagamla jødiska kirkjugarðinum í Prag eru upp í tiggju grivin hvørt oman á annað, ikki tí, hvørki bigami ella polygami eru loyvd hjá jødunum í Prag, men tað er plásstrot afturimóti. Kirkjugarðurin er so gamal, at síðani tann fyrsta slapp at bígva har, er býurin vaksin í øll fyra borð. Tey livandi krevja eisini pláss.

Kirkjugarðurin kann ikki viðkastuttan tann eina veg, niðureftir. So hvørt tey, sum hava júst tað uppiborið, fara uppeftir, er pláss fyri einum afturat í neðra.

Men, tíverri. Eg vil treyðugt, men eg noyðist. Tað gevur samvitskan mær Harrans boð um.

So eg fari at drepa og jarða hatta annars frálíka hugskotið við cost benefit kirkjuhavum. Hví? Tí. Ja, hví? Tí Gud vil ikki. Eg havi oftari enn tvær ferðir høyr

sendifólk Guds siga, at deyðin skilur hjún. Bara deyðin má høgga knútin á hjúnabandinum.

So tað er at bróta Guds orð at lora deyð og farin hjún í sama hol.

Til deyðin tykkum skilur merkir sjálvandi eisini, at so fara tey hvørt í sína grøv.

Øll liggja sjálvandi í sínari grøv. Ikki í grøvini hjá øðrum. Felagsognin er hjúnabandins, sum deyðin slítur.

Og meðan vit hava ta røttu og einastu grundlógina á knappa-borðinum, so kemur ein staðilig ávaring afturat haðani.

Vit hóma glíðibreytina har úti í kirkjugørðunum. Tá tvey lík av sama kyni glíða niður í somu grøv.

Tað verður úrslitið. Boðað er frá hálku á glíðibreytini, og hon verður ikki saltað.

Latið ei søguna doyggja, tí so verða Føroya søga og Danmarkar søga jarðaðar saman, í somu grøv, hvør oman á aðra.

At grava sína egnu grøv verður dupultarbeiði. Tað ræður bara um at seta spakan, ella hakan, í, áðrenn frostið kemur í mai.

Nú brúka gravarar gravkúgv at grava við, so tað gongur nokk tað heila kortini.

Vit eru øll á gravarbakkanum, men ikki øll á trommini enn.

Og hvussu verður við gravarfríðinum, tá hjún skulu í somu grøv? Og kanska børnini við.

Eina ferð byrjar seinasta ferðin, útferðin niður.

Einki er púra vistuttan deyðin, amen í kirkjuni og regn í Føroyum hvønn dag.

Og EM-kappingin í handbólti hjá monnum er liðug. Danmark gjørdist nummar tvey.

Dagsins heimaráð stendur á einum veggi beint við frítíðarskúlan á Christiania, Sølyst eitur hann (tey vóru ikki so alternativ, tá barnaparkeringin fekk navn.)

Har stendur »Hash is trash from the Devils ass.«

Helst skrivað fyri at ræða børnini.

Og í Føroyum hava vit ongan brekpolitikk. Bara brekaðan politikk